

Szemben

*Fűrészelt hold,
fűtött éjszaka
és föld alól kidugott kövek,
lábak —
riadóra sem mozdulnának*

*A kilőtt idő,
levélzöld harcokci
égett roncsai alatt
alusznak a fagypáncélosok,
markukban zászló csirája,
mag*

*Tekintetem üres keresztjét
álmuk
benövi,
jégpálmákkal az ablakot,
a terepszínű űrben
Isten váll-lapja ragyog*

Őszi part

*Jelképéig lefosztva minden
Árvább a szó a hallgatásnál
Lábamnál szél locsog: világom
partján, víz nélkül, tenger nélkül*

*Szemben: száraz hullámok, dombok
Tanyák és paraszt arcok:
értelmükről leszakadt szavak —
forgatja őket puha nyelvén a föld,*

*zagyván országgá kiabálja
Túl, a másik part láthatatlan —
delejében égnek a vágyak
Örök irányából kimozdul az út*

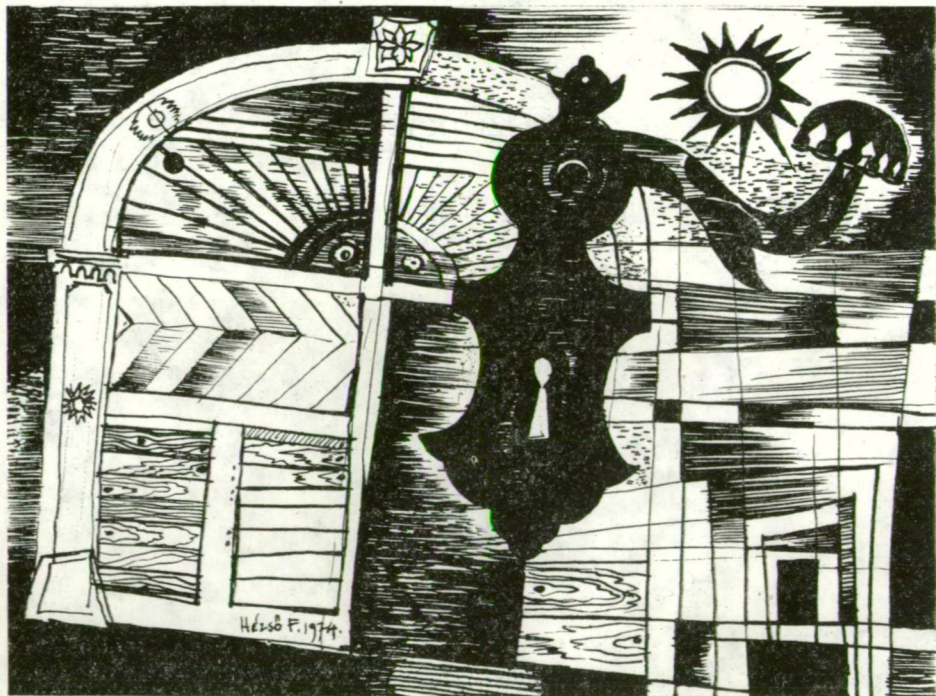
*Sinpárok éke hasítja át a fényt
és vonatok indulnak innen,
madárraj-fekete expedíciók
Menne a táj: utánuk magasodik*

Földem

Fölémeredek
Ünnepi dagálya elvonult:
ajkamig csapó részegsége Falon
csattant a nap, sárga

sörösüveg
Földem, homoktengerem
hétköznapok apálya, hol szennyes ing
a szerelem záloga,

vitrolája
Európát járó fellegek
Cirokseprűvel söprik fel az éjt:
csillagot, söröskupakot

HÉZSÓ FERENC: KISKAPUK — NAGYKAPUK